

OPIS TECHNICZNY

„Remontu pomieszczeń na IV piętrze w budynku głównym Komendy Wojewódzkiej Policji w Poznaniu przy ul. Kochanowskiego 2a”

Uwaga:

- Przedmiotowy budynek jest w ciągłej eksploatacji i nie ma możliwości całkowitego wyłączenia go z użytkowania. Należy uzgodnić z zamawiającym taki harmonogram prac, aby możliwe było etapowanie prac nie mające negatywnego wpływu na funkcjonowanie obiektu.
- Przed złożeniem oferty zaleca się aby Wykonawca dokonał wizji lokalnej.
- W ofercie Oferent zobowiązany jest do zawarcia wszystkich kosztów związanych z realizacją zadania przewidzianego w niniejszym projekcie, także w przypadku, gdy przedmiar robót nie zawiera szczegółowego rozwiązania.
- Dopuszcza się stosowanie materiałów innych niż wskazane jako referencyjne w niniejszym projekcie, pod warunkiem zachowania równoważnej jakości materiałów i technologii, a także kolorystyki.
- Prace wykonywać pod nadzorem osób uprawnionych i zgodnie z przepisami BHP, Prawem Budowlanym i warunkami technicznymi wykonania i odbioru robót.
- Wszelkie materiały oraz systemy zastosowane w przy realizacji projektu muszą posiadać certyfikaty na znak bezpieczeństwa i wymagane atesty.

1. Podstawa opracowania

- Obowiązujące normy i przepisy
- Literatura naukowo- techniczna dotycząca zakresu opracowania, wytyczne producentów materiałów budowlanych
- Wytyczne producentów elementów projektowanych do montażu i wbudowania

2. Cel i zakres opracowania.

Celem niniejszego opracowania jest określenie sposobu i parametrów technicznych wykonania remontu pomieszczeń i korytarza IV piętra obejmujący wymianę posadzek, wymianę stolarki drzwiowej oraz remont powierzchni ścian.

3. Opis zakresu prac.

1) Prace remontowe obejmować będą:

- a) Zmiana posadzki korytarza poziomu IV piętra na wykładzinę homogeniczną winylową wraz z przygotowaniem podłoża;
- b) Malowanie ścian i sufitów (ściany wykonywane techniką wysokiej jakości wapiennej masy szpachlowej);
- c) Wymiana drzwi do pomieszczeń, z częściowym rozkuciem otworów drzwiowych do szerokości 90 cm;
- d) Demontaż starych odbojników z drewna i osadzenie nowych odbojników ściennych systemowych;
- e) Wymiana obudowy szachtów elektrycznych korytarza na IV piętrze
- f) Montaż nowych skrzynek hydrantowych w miejsce istniejących z rozkuciem otworu do nowego wymiaru;

g) Wymiana istniejących skrzynek elektrycznych;

4. Opis przyjętej technologii prac budowlanych

1) Zmiana materiału posadzek korytarzowych

Na powierzchniach korytarza IV piętra - powierzchnie parkietu drewnianego - należy zerwać istniejący parkiet, a następnie, na przygotowanym odpowiednio podłożu, położyć wykładzinę winylową w formie dwukolorowych powierzchni z wywinięciem na ściany do wys. 8,0 cm.

Do niniejszego opisu załączony jest rysunek poglądowy przedstawiający sposób montażu wykładzin. Załączony rysunek nie dotyczy kształtem i wymiarami IV piętra.

W celu odpowiedniego przygotowania podłoża należy, po zerwaniu posadzki z parkietu, ocenić stan podłogi pod parkietem, a następnie w celu jej wzmocnienia, w razie konieczności wymienić podkład na płyty OSB 12 mm w 2 warstwach kładzione krzyżowo na drewnianych legarach z krawędziaków 8x8 cm. Należy przyjąć, że wymianie podłoża podlegać będzie 100% powierzchni korytarza. Obecnie brak szczegółowej informacji na temat warstw podposadzkowych.

WYMAGANIA DLA WYKŁADZIN:

- a) Rodzaj pokrycia podłogowego EN 649 homogeniczna podłoga winylowa
- b) Certyfikat CE EN 14041 tak
- c) Klasyfikacja EN 685 do użytku komercyjnego: 34
- d) Certyfikacja ISO 9001/ISO 14001

Charakterystyka techniczna:

a) Grubość warstwy użytkowej	EN 429	2,0mm
b) Grubość całkowita	EN 428	2,0 mm
c) Ciężar całkowity	EN 430	min. 2950g/m ²
d) Forma dostawy	EN 426	ok. 23 mb x 200 cm

WŁAŚCIWOŚCI TECHNICZNE:

a) Stabilność wymiarów	EN 434	< 0.40 % rolki
b) Ognioodporność	EN 1 3501-1	Bfl s1
	EN ISO 9239-1	>8kw/m ²
c) Grupa ścieralności	EN 660-2	grupa t: < 2,0 mm
d) Wgniecenie resztkowe	EN 433	ok. ≤ 0.02 mm
e) Oddziaływanie nóg od mebli	EN 425	brak uszkodzeń
f) Właściwości elektrostatyczne	EN 1815	< 2 kv
g) Trwałość kolorów	EN ISO 105-b02	> 6
h) Odporność chemiczna	EN 423	dobra
i) Antypoślizgowość	DIN 51130	R9
	EN 13896	μ > 0,3
j) Siła wiązania	EN 684	średnia wartość > 240 n/50mm
		indywidualne wartości > 180 n/50 mm

Kolor przewodni:

(porównywalny z kolorem 300092 845 (Weld 12961014) z palety Tarkett IQNatural)

Kolor uzupełniający - ramka obwiedniowa:

(porównywalny z kolorem 3009 283 (Weld 1296013) z palety Tarkett IQ Natural)

Sposób montażu wykładziny podłogowej winylowej:

Podłoża pod posadzki

Pierwszym warunkiem wstępnym dobrej, trwałej i niezawodnej instalacji jakiegokolwiek wykładziny elastycznej związany jest z właściwościami podłoża, które musi być przygotowane przez głównego wykonawcę i sprawdzone przez specjalistę instalatora wykładzin przed przystąpieniem do montażu.

Najczęstszymi podłożami są:

- a) Gładzie cementowe,
- b) Istniejące posadzki.

Gładzie cementowe

Gładź cementowa to podłoże wykonywane przez głównego wykonawcę. Powinno ono być twarde, mocne, odporne na wstrząsy i wolne od pęknięć oraz posiadać minimalną grubość 4 cm. Powinno ono być suche i czyste. W przypadku gładzi cementowych zalecamy stosowanie co najmniej 350 kg/m³ Portland 325 z odpowiednim kruszywem, czystym piaskiem rzecznym oraz jak najniższym stosunkiem wody do cementu umożliwiającym wyrobienie mieszaniny. Powierzchnia gładzi musi być mocna i gęsta, ale nie może być nieprzepuszczalna, ponieważ w takim przypadku będzie musiała zostać starta lub zeszlifowana celem umożliwienia przyjęcia podkładu wygładzającego. Niezmiernie ważna jest odporność

mechaniczna gładzi, ponieważ wykładziny elastyczne nie stanowią ochrony przed skoncentrowanymi obciążeniami.

Istniejące posadzki twarde

W danym przypadku mamy styczność z posadzką z kamienia naturalnego. Należy usunąć luźne płytki i zaprawę oraz wypełnić nierówności odpowiednimi produktami wygładzającymi. Konieczne jest uzupełnienie wytartych elementów stopnic schodowych. W przypadku występowania wosków, należy posadzkę umyć roztworem sody i gorącej wody spłukać i zastosować środek do gruntowania. Tłuszcz, olej i farbę należy spulchnić mechanicznie celem ich usunięcia i ułatwienia wiązania warstwy wygładzającej.

Sprawdzenie podłoża i związane z nim wymagania

Niezależnie od tego, z czego wykonane jest podłoże, instalator wykładziny musi je dokładnie sprawdzić i poprosić głównego wykonawcę o naprawę ewentualnych usterek.

Poziomowanie

Nierówne powierzchnie lub różnice w poziomach pomiędzy obszarami wymagają zastosowania warstwy wygładzającej lub naprawy.

Wilgotność

Należy sprawdzić wilgotność resztkową za pomocą higrometru z karbidem wapniowym. Musi ona być poniżej 2% bez przewidywanego w przyszłości występowania ciśnienia hydrostatycznego.

Pęknięcia

Wszelkie pęknięcia w podłożu należy naprawić przed przystąpieniem do nakładania warstwy wygładzającej. W przypadku pęknięć na całej grubości gładzi cementowej, należy ją usunąć i wylać ponownie.

W przypadku, gdy powyższe podstawowe wymagania nie zostaną spełnione instalator wykładziny powinien odmówić jej montażu.

Instalacja wykładziny winylowej

Wstęp

Specjalista instalator wykładzin kierujący montażem powinien wybrać najlepszą metodę na podstawie rzeczywistych warunkach w miejscu instalacji.

Warstwa wygładzająca

Celem zmniejszenia występujących lokalnie nierówności lub nadmiernej szorstkości podłoża koniecznym jest, w niektórych przypadkach, zastosowania warstwy wygładzającej. Przed wygładzeniem podłoże należy dokładnie zamieść i/lub odkurzyć. Produkty wygładzające dostarczane są przez kilku producentów w postaci wstępnie mieszanych proszków, które, po zmieszaniu z odpowiednim rozcieńczalnikiem, można nakładać na grubość kilku milimetrów za pomocą packi, w jednej lub kilku warstwach. 24 godziny po wygładzeniu powierzchnię należy zeszlifować celem usunięcia niewielkiej resztkowej chropowatości i wyczyścić za pomocą odkurzacza. Należy zawsze przestrzegać zaleceń producenta.

Odbiór i przechowywanie wykładziny

Każdy prawidłowy montaż zaczyna się od prawidłowego przechowywania produktów:

- Należy sprawdzić, czy otrzymany materiał jest prawidłowy odnośnie jakości, ilości i koloru;
- W przypadku płytek nie należy nakładać jedna na drugą więcej niż dwóch palet lub 150 płytek;
- Rulony należy przechowywać w bezpiecznym miejscu w pozycji pionowej;
- Po otrzymaniu materiał należy przechowywać w pomieszczeniu, w którym ma zostać zainstalowany przez co najmniej 48 godzin przed montażem (min. temperatura: 18°C).

Instalacja na klej

Wykładziny odpowiednie do montażu na klej mają szlifowane spody. Wiązanie na klej jest najczęstszą metodą montażu wykładzin kauczukowych i winylowych zapewniającą bardzo dobrą wydajność pod warunkiem prawidłowego wykonania przez wykwalifikowanych pracowników.

Warunki, które należy sprawdzić

- Konieczna jest zapewnienie temperatury otoczenia 18-30°C na co najmniej 24 godziny przed, w trakcie i 24 godziny po montażu;
- Wilgotność względna nie powinna przekraczać 75%;
- Podłoże nadaje się do położenia wykładziny;
- Wilgotność reszkowa podłoża nie powinna przekraczać 2%.

Kleje

W zależności od stanu i właściwości powierzchni podłoża, na których mają być położone wykładziny, można stosować kleje o różnym składzie ściśle przestrzegając zaleceń producenta.

Kleje akrylowe rozpuszczalne w wodzie

Kleje akrylowe rozpuszczalne w wodzie twardnieją poprzez odparowywanie zawartej w nich wody, w związku z czym wymagają porowatych podłoży. Są one odpowiednie do zastosowań wewnętrznych na podłożach cementowych przy przewidywanym lekkim do średniego natężeniu ruchu i niewielkich ilościach wody używanych do czyszczenia. - nie stosować dla schodów

Kleje dwuskładnikowe epoksydowe

Składają się z polimeru epoksydowego (składnik A), który tworzy siatkę po zmieszaniu z odpowiednim utwardzaczem (składnik B). Twardnieją one podczas reakcji chemicznej zachodzącej pomiędzy obydwooma składnikami. Są one odpowiednie do zastosowań wewnętrznych na podłożach cementowych przy przewidywanym średnim do dużego natężeniu ruchu.

Kleje dwuskładnikowe poliuretanowe

Składają się z polimeru poliuretanowego (składnik A), który tworzy siatkę po zmieszaniu z odpowiednim utwardzaczem (składnik B). Twardnieją one podczas reakcji chemicznej zachodzącej pomiędzy obydwooma składnikami. Są one odpowiednie do zastosowań wewnętrznych na podłożach cementowych przy przewidywanym średnim do dużego natężeniu ruchu.

Ten rodzaj kleju dostępny jest również w wersji przewodzącej do instalacji wykładzin rozpraszających ładunki elektrostatyczne.

Kleje polichloroprenowe (kontaktowe)

Składają się z neoprenu rozpuszczonego w rozpuszczalnikach, które twardnieją poprzez odparowywanie i absorpcję przez materiały porowate. Są one odpowiednie do montażu akcesoriów (listew, nosków schodowych itp.) dzięki szybkiemu ich zastyganiu (do wytworzenia wiązania należy zastosować klej na obu powierzchniach, które mają być sklejone).

Stosowanie kleju

Celem prawidłowego przygotowania i nałożenia kleju należy ściśle przestrzegać zaleceń producenta. Klej musi być nakładany zębatą packą o odpowiednim rozmiarze ząbków, który należy utrzymywać przez cały czas nakładania. Producent kleju podaje informacje o rozmiarze ząbków odpowiednich do danego kleju i zastosowania. W przypadku wykładzin o małej grubości zaleca się stosowanie małej packi zębatej celem uniknięcia widocznych śladów rozprowadzania kleju po jego zastygnięciu.

Rulony - wstępne przygotowanie do kładzenia kleju

Zmierzyć pomieszczenie i zaznaczyć linie środkowe planując ułożenie w sposób minimalizujący cięcia i odpadki.

Ułożyć luźno arkusze (bez kleju) według zaznaczonych linii. Arkusze należy kłaść z zachodzącym na siebie zapasem 3,0 cm wzdłuż przylegających brzegów. Sprawdzić zgodność koloru i ewentualne wady.

Luźne kładzenie jest ważne w celu sprawdzenia zgodności koloru oraz tego, czy na wykładzinie nie występują ewentualne wady. Wszelkie reklamacje będą przyjmowane wyłącznie, jeżeli wykładzina nie została jeszcze przyklejona na stałe.

Wykonać cięcie brzegów po bokach i na końcach rulonów (aby osiągnąć najlepszy efekt zaleca się użycie rysików oraz noży o prostych i zagiętych ostrzach).

Rulony - nakładanie kleju

Odgąć do tyłu arkusz w połowie jego długości. Rozsmarować klej za pomocą zębatej packi. Gdy klej jest gotowy do przyjęcia wykładziny rozwinąć z powrotem wykładzinę na miejsce uważając, aby nie przekreślić arkusza ani nie zatrzymać pęcherzy powietrza, które będą musiały zostać później usunięte poprzez wygładzanie.

Czynności powtórzyć na drugiej połowie arkusza.

Po położeniu zaleca się stosowanie wałka do podłóg celem zapewnienia całkowitego kontaktu z podłożem.

W przypadku stosowania kleju o długim czasie wiązania należy obciążyć wykładzinę wzdłuż łączeń (cegłami, workami z piaskiem itp.).

Nadmiar kleju należy usuwać w trakcie pracy, gdy jest on jeszcze mokry, za pomocą szmatki nasączonej naturalnym detergentem (dla klejów akrylowych) lub alkoholem (dla klejów dwuskładnikowych).

Podczas instalacji należy unikać silnego naciskania na wykładzinę rękami, łokciami lub kolanami, aby uniknąć powstania trwałych zagłębień; po instalacji nie należy chodzić po podłodze przez co najmniej 24 godziny. Po zakończeniu kładzenia wykładziny pierwsze czyszczenie umożliwi sprawdzenie osiągniętych rezultatów.

Po instalacji podłogę należy zabezpieczyć folią ochronną celem uniknięcia niepotrzebnych uszkodzeń podczas montażu dalszego wyposażenia i mebli.

Spawanie wykładzin

Dzięki swoim stabilnym wymiarom wykładziny nie wymagają spawania. Mogą one być jednak spawane (na gorąco lub na zimno), jeżeli jest to wymagane celem zapewnienia wysokich standardów higieny w miejscach takich jak szpitale oraz zakłady przemysłu spożywczego lub farmaceutycznego, w których wymagana jest dezynfekcja na mokro.

Aby nie dopuścić do gromadzenia się brudu i drobnoustrojów w łączeniach można wywinąć wykładzinę na ścianę montując specjalny profil pod wykładziną.

Spawanie na gorąco

Należy obowiązkowo stosować sznur spawalniczy (o średnicy około 3,8 mm), który należy rozgrzać przez pistolet spawalniczy celem jego wtopienia w spoinę. Należy ściśle przestrzegać poniższych zaleceń.

Za pomocą noża do rowków (ręcznego lub elektrycznego) należy wykonać rowek wzdłuż łączeń płytek lub rulonów. Rowek powinien być wycięty na głębokość 2/3 grubości wykładziny (maksymalnie 2 mm) i szerokość około 3,5 mm. Należy starannie zamieść wykładzinę, aby usunąć wszelki pył i skrawki z rowka. Umieścić sznur spawalniczy w otworze spawarki, docisnąć sznur do rowka i spawać zachowując odpowiednią prędkość i utrzymując spoinę równolegle do powierzchni kauczuku.

Za pomocą ostrej szpatułki umieszczonej w prowadnicy odciąć pierwszą część nadmiaru sznura spawalniczego. Pomocne przy odcinaniu może być rozgrzanie szpatułki pistoletem spawalniczym.

Po ostygnięciu sznura spawalniczego do temperatury pokojowej należy usunąć pozostały jego nadmiar za pomocą ostrej szpatułki bez prowadnicy zachowując płytki kąt pomiędzy ostrzem a podłogą celem uniknięcia „wcinania”.

Uwaga: kolor sznura spawalniczego nie może być dokładnie taki sam jak kolor wykładziny.

2) Malowanie ścian korytarzy

Do prac związanych z remontem ścian korytarzy przyjęto wysokiej jakości wapienną masę szpachlową imitującą pokrycie marmurowe. Jest to czysto mineralna powłoka do pokrywania ścian i sufitów z gaszonego wapna, mączki marmurowej i wody do stosowania wewnątrz pomieszczeń. Polecana jest szczególnie do wykonywania wysokiej jakości powierzchni wewnątrz, np. reprezentacyjnych biur, pomieszczeń recepcyjnych czy konferencyjnych, w hotelach, bankach, pomieszczeniach rekreacyjnych, kancelariach czy pomieszczeniach prywatnych. Poniższy opis technologii odnosi się do danego producenta i traktować należy go jako wytyczne jakościowe i rzeczowe, jako porównanie dla systemów innych dostawców.

Właściwości wymagane dotyczące produktu do użycia:

- czysto mineralny
- nie zawierający dodatków organicznych
- o optyce imitującej kamień naturalny
- o wysokiej dyfuzyjności i własnościach sorpcyjnych
- niepalny
- łatwy w obróbkę
- przystosowany do barwienia.

Do prac związanych z malowaniem zaliczyć należy:

- skucie luźnych tynków cementowo-wapiennych

- zdrapanie starej farby ze ścian
- uzupełnienie tynków zaprawą tynkarską na bazie gipsu
- wykonanie gładzi gipsowych ze szlifowaniem powierzchni.

Odpowiednie podłoża

Podłoże musi być nośne, zwarte, suche, czyste oraz pozbawione substancji zmniejszających przyczepność.

Przygotowanie podłoża

Związana i wyschnięta / skamieniała wyprawa jest sztywna i nie rozciągliwa podobnie jak płyty marmurowe i na niestabilnych podłożach może być podatna na pękanie. Z tego powodu podłoża muszą być stabilne.

Tynki grupy PI, PII i PIII:

Mocne, normalnie chłonne tynki malować bez specjalnego przygotowania. Piaszczące, pyłące, porowate i/lub silnie chłonne tynki zagruntować. Tynki obsypujące się silnie piaszczące gruntować środkami głęboko penetrującymi.

Sposób nakładania

Po odpowiednim koniecznym przygotowaniu podłoża zawsze gruntować, ewentualnie wykonać warstwę pośrednią środkiem gruntującym. Podłoża nierówne wyrównać wcześniej szpachlówkami wg wytycznych producenta. W przypadku występowania rys lub spękań może być konieczne zatopienie siatki w warstwie szpachlówki.

Rysy konstrukcyjne podlegają nawet ekstremalnym ruchom. Dlatego trwałe ich mostkowanie przy użyciu malarskich materiałów powłokowych nie jest możliwe. Po wyschnięciu warstwy gruntującej nakładać masę szpachlową barwioną (produkt docelowy). Do osiągnięcia pełnego efektu konieczne jest wykonanie 3 etapów składających się z kilku czynności.

Uwagi szczególne:

Zadbać o wymaganą (konieczną) czystość narzędzi w trakcie i po zakończeniu pracy. Oczyszczać krawędzie wiader z materiałem i nie dopuszczać do zanieczyszczania masy zaschniętymi cząstkami. W przerwach w pracy materiał przykrywać. W żadnym wypadku nie wolno rozcieńczać masy szpachlowej, barwników, ani pasty impregnującej.

W przypadku obecności żywicznego serum na powierzchni szpachlówki w opakowaniu materiał dokładnie wymieszać mieszadłem wolnoobrotowym.

Etap 1:

Nałożyć na całą powierzchnię ok. 1000 g/m² białej masy szpachlowej wapiennej, aby uzyskać jej pełne pokrycie. Do tego zalecamy użycie średniej packi (240 mmx100 mm). Masę wapienną nakładać nie rozcieńczoną w jej oryginalnej konsystencji. Warstwa ta musi schnąć przynajmniej przez 24 godz. aby uniknąć odspajania się kolejnych warstw barwnych. Przy niższych temperaturach i wyższej wilgotności zapewnić odpowiednio dłuższy czas schnięcia. Krótkie i delikatne ślady przejścia packi są efektem pożądanym i nie należy ich całkiem wygładzać. W tym, jak i w następnych etapach pracy należy unikać szlifowania, ponieważ z jednej strony do uzyskania odpowiedniego efektu konieczne jest nałożenie

warstwy o określonej grubości, z drugiej zaś podczas szlifowania powstaje bardzo drobny pył, który może utrudniać przyczepność następnych warstw lub być przyczyną powstania rys i spękań w szpachlówce. Wyjątkiem są poprawki, miejsca uzupełniane lub krawędzie zewnętrzne.

Etap 2:

W tym etapie wypełniane są bruzdy po przejściach packi z pierwszego etapu. Aby uniknąć powstawania odparzeń nakłada się najpierw jedną cienką warstwę materiału i po krótkim czasie warstwę następną.

Należy nałożyć ok. 300 g/m² masy zabarwionej barwnikami producenta masy. W tym etapie używa się drugiej packi średniej (240 mm x 100 mm).

Uwaga:

Używaną(e) do barwienia pastę(y) wymieszać w fabrycznym opakowaniu i nie rozcieńczone dodawać do masy wapiennej. Masę z barwnikiem wymieszać mieszadłem wolnoobrotowym, mieszadło nie może mieć ostrych krawędzi. Mieszaninę przełożyć do innego czystego naczynia i ponownie dokładnie wymieszać do uzyskania dokładnego rozprowadzenia barwnika(ów). Po upływie ok. 3 dni zabarwioną masę w żadnym wypadku nie wolno mieszać i nie rozcieńczać. Materiał nałożony w tym etapie powinien schnąć ok. 2 - 3 godzin.

Etap 3:

W tym ostatnim etapie prac konieczne jest nałożenie ok. 100 g/m² zabarwionego materiału aby uzyskać uszlachetnienie wykonywanej powierzchni. Także w tym etapie materiał należy nakładać dwukrotnie cienkimi warstwami stosując średnią packę (240 mm x 100 mm) i po ok. 5 minutach zagęścić i wygładzić małą packą (200 mm x 80 mm) lub packą wąską (200 mm x 50 mm). Te packi mogą być używane wyłącznie w tym etapie prac i nie mogą być uszkodzone. W tym etapie wygładzanie należy wykonywać bez dużego nacisku i ze znacznym wyczuciem.

Impregnacja

Aby nie zakłócić procesu karbonizacji impregnację powierzchni pastą impregnującą producenta systemu należy wykonać po upływie 3 - 6 dni. Zbyt wczesne nałożenie pasty impregnującej może powodować wystąpienie przebarwień.

Do nakładania pasty impregnującej używać packę Wenecką lub lepiej miękką nie strzępiącą się szmatkę. Pastę nakładać cienkopowłokowo i równomiernie, nie nakładać więcej niż 30 - 40 g/m². Po krótkim odpowietrzeniu nadmiar materiału usunąć miękką ściereczką. Po wyschnięciu warstwy czynność powtórzyć. Zbyt duże zużycie pasty może pozostawić białe zacieki, które można zredukować poprzez powtórne przetarcie powierzchni.

Powyższe wymagania spełnia na przykład system Caparol Calcino-Decor.

Uwaga:

W trakcie prac należy przewidzieć wymienną istniejących gniazd elektrycznych oraz włączników na nowe, białe, w formie proste.

Istniejące oświetlenie na ścianach zdemontować w przypadku, gdy jest ono nieużytkowane.

Przewody elektryczne prowadzone do włączników po powierzchni ścian należy wkuć w ścianę przed wykonywaniem prac z masą szpachlową.

3) Montaż odbojów ściennych systemowych

W miejsce zdemontowanych odbojów ściennych z płyty drewnopochodnej należy przewidzieć montaż nowych odbojów ściennych - systemowych, amortyzujących. Proponuje się odbojnice o wysokości ok.

203 mm i szerokości ok. 32 mm, w kolorze 100 biały złamany lub 101 - Kremowy. Są to odboje wykorzystujące aluminiowe uchwyty, pozwalające na dopasowanie elementów do nierówności ściany.

Kolorystykę uzgodnić ostatecznie z inwestorem.

4) Zabudowa szachtów elektrycznych-zabudowa meblowa

Obecnie szachty elektryczne obudowane są płytami meblowymi o złym stanie technicznym i wizualnym. Należy zdemontować istniejącą zabudowę i wykonać nową - opartą na zabudowie z płyty meblowej laminowanej. Uwzględnić nowe zawiasy samozamykające, kolorystyka płyt - do uzgodnienia z Inwestorem. Wymiary okładzin przedstawiono na rysunku, wymiary sprawdzić na budowie. Po wykonaniu zabudowy konieczne jest oznakowanie odpowiednimi piktogramami. Koryta światłowodów należy przewidzieć do zabudowy z możliwością demontażu.

5) Wymiana drzwi wejściowych do pomieszczeń prowadzących z korytarza IV piętra

Należy wymienić istniejące drzwi korytarzowe do pomieszczeń IV piętra -na drzwi pełne, o wym. 90/200 w ościeżnicy stałej. W ścianach o grubości ok. 42 cm ościeżnica osadzona częściowo w ścianie budynku od strony wewnętrznej pomieszczeń. W tym celu należy istniejące ościeżnice wykuć, a nowe osadzić po uprzednim przygotowaniu otworu oraz ewentualnym podkuciu otworu umożliwiającego montaż. W 3 przypadkach światło przejścia nie spełnia wymogów szerokości 90 cm. Należy wówczas poszerzyć otwór osadzając nad otworem nowe nadproże.

W ścianach o grubości ok. 12 cm należy przewidzieć konieczność rozkucia otworów o 10 cm.

Nowe drzwi 90x200 w okleinie drewnopodobnej w kolorystyce ciemny dąb lub teak (do uzgodnienia z Inwestorem).

Skrzydło drzwiowe pełne, płaskie, wypełnione płytą wiórową pełną. Dwoje drzwi w klasie odporności na włamanie „C”.

Po osadzeniu nowych drzwi należy wyprawić ościeża i ściany zarówno od strony korytarza jak i pomieszczenia, wyrównując tynk i gładź ściany do istniejących płaszczyzn.

Całą ścianę z drzwiami należy od strony pomieszczenia pomalować dwukrotnie (z gruntowaniem), farbą akrylową w kolorze uzgodnionym z Zamawiającym.

Brakujące fragmenty posadzki powstałe po wymianie drzwi należy uzupełnić nawiązując rodzajem do istniejących.

W przypadku kolizji nowo osadzanych drzwi z elementami instalacji elektrycznej (włączniki, gniazda, puszki rozgałęźne itp.), należy instalację zdemontować, a następnie zamontować w nowym miejscu uzasadnionym technicznie, najbliższym pierwotnemu usytuowaniu.

Podczas prowadzenia robót należy zabezpieczyć meble i sprzęt w pomieszczeniach przed zakurzeniem, a po zakończeniu prac pomieszczenia dokładnie posprzątać.

6) Wymiana skrzynki hydrantowej

Istniejącą skrzynkę hydrantową zdemontować, a następnie powiększyć wnękę do wymiarów 68x90 cm i zamontować nową skrzynkę hydrantową z węzem półsztywnym i prądownicą o zasięgu 30 m. W skrzynce przewidzieć miejsce na gaśnicę. Montaż skrzynki - pionowy:

